

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 3/19

Luxemburg, 16 januari 2019

Arrest in zaak C-265/17 P

Commissie / United Parcel Service

Het Hof bevestigt dat het besluit van de Commissie waarbij de overname van TNT Express door UPS wordt verboden, nietig moet worden verklaard wegens een proceduregebrek

Het Gerecht van de EU heeft terecht vastgesteld dat de Commissie de rechten van verdediging van UPS heeft geschonden

Bij besluit van 30 januari 2013 heeft de Commissie de overname van de onderneming TNT Express door UPS verboden omdat deze in 15 lidstaten op significante wijze de daadwerkelijke mededinging zou belemmeren op de markt voor internationale expreslevering van kleine pakketten binnen de Europese Economische Ruimte (EER).¹ Dit verbod was met name gebaseerd op een econometrische analyse aan de hand waarvan de Commissie tot de slotsom was gekomen dat op de meeste betrokken markten een risico van prijsverhogingen bestond.

Tegen dat verbod heeft UPS succesvol beroep ingesteld bij het Gerecht van de Europese Unie. Bij arrest van 7 maart 2017 heeft het Gerecht het besluit van de Commissie nietig verklaard omdat de rechten van verdediging van UPS waren geschonden.² Het Gerecht heeft geoordeeld dat het econometrische model voor prijsconcentratie dat de Commissie uiteindelijk hanteerde, aanzienlijk afweek van het model dat tijdens de administratieve procedure aan UPS was meegedeeld, zonder dat de Commissie UPS in de gelegenheid had gesteld over deze wijzigingen opmerkingen te maken.

De Commissie heeft bij het Hof van Justitie hogere voorziening ingesteld om het arrest van het Gerecht te laten vernietigen.

In zijn arrest van vandaag beklemtoont het Hof dat de eerbiediging van de rechten van de verdediging vóór de vaststelling van een besluit betreffende controle op concentraties vereist dat de aanmeldende partijen in de gelegenheid worden gesteld naar behoren hun standpunt kenbaar te maken over het werkelijk bestaan en de relevantie van alle gegevens waarop de Commissie haar besluit wil baseren. Wanneer de Commissie van plan is haar besluit op econometrische modellen te baseren, moeten de aanmeldende partijen dan ook de mogelijkheid krijgen hun opmerkingen ter zake uiteen te zetten. Econometrische modellen zijn immers naar de aard en de functie ervan kwantitatieve instrumenten die nuttig zijn voor de prospectieve analyse die de Commissie in het kader van de procedures van controle op concentraties verricht. De methodologische gronden waarop deze modellen zijn gebaseerd, moeten zo objectief mogelijk zijn om niet vooruit te lopen op de uitkomst van die analyse in welke richting dan ook. Deze elementen dragen aldus bij tot de onpartijdigheid en de kwaliteit van de besluiten van de Commissie, die uiteindelijk bepalend zijn voor het vertrouwen van het publiek en van de ondernemingen in de procedure van controle op concentraties in de Unie.

De openbaarmaking van deze modellen en van de methodologische keuzen die aan deze modellen ten grondslag liggen, is te meer geboden daar zij bijdraagt tot de billijkheid van de

¹ Besluit C(2013) 431 van de Commissie van 30 januari 2013 waarbij een concentratie onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/M.6570 – UPS/TNT Express), zie ook perscommuniqué IP/13/68 van de Commissie.

² Arrest van het Gerecht van 7 maart 2017, United Parcel Service/Commissie ([T-194/13](#), zie ook [perscommuniqué nr. 23/17](#)).

procedure overeenkomstig het in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel van behoorlijk bestuur.

Volgens het Hof is de Commissie verplicht het vereiste van snelheid, dat de algemene opzet van de verordening inzake concentraties³ kenmerkt, in overeenstemming te brengen met de eerbiediging van de rechten van de verdediging. De eerbiediging van deze rechten staat eraan in de weg dat de Commissie na de mededeling van de punten van bezwaar wijzigingen aanbrengt in de inhoud van het econometrische model waarop zij haar bezwaren wil baseren, zonder deze wijzigingen ter kennis van de belanghebbende ondernemingen te brengen en deze ondernemingen in staat te stellen hun opmerkingen daarover kenbaar te maken.

Bijgevolg oordeelt het Hof dat het Gerecht geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door tot de slotsom te komen dat de Commissie niet op goede gronden kon stellen dat zij niet verplicht was om aan verzoekster het eindmodel van de econometrische analyse mee te delen vóór de vaststelling van het litigieuze besluit.

Verder is het Hof van mening dat het Gerecht terecht heeft geoordeeld dat de niet-mededeling van een econometrisch model aan de partijen bij een concentratie rechtvaardigt dat het besluit van de Commissie nietig wordt verklaard indien is aangetoond dat partijen door deze onregelmatigheid een kans, hoe gering ook, is ontnomen om zich beter te verweren. Daarbij kan niet worden vereist dat wordt aangetoond dat het besluit zonder die procedurele onregelmatigheid een andere inhoud zou hebben gehad.

Gelet op het belang van de econometrische modellen voor de prospectieve analyse van de gevolgen van een concentratie is een dergelijke verhoging van de bewijsdrempel om een besluit nietig te verklaren op grond dat de rechten van de verdediging zijn geschonden doordat de aan deze modellen inherente methodologische keuzen niet zijn meegedeeld, immers in strijd met het doel de Commissie ertoe aan te zetten transparant te zijn bij het opstellen van deze modellen, en schaadt een dergelijke verhoging de doeltreffendheid van de daaropvolgende rechterlijke toetsing van haar besluiten.

Het Hof komt tot de slotsom dat het Gerecht geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de rechten van verdediging van UPS zijn geschonden, zodat het besluit nietig moet worden verklaard voor zover UPS heeft aangetoond dat zij zonder die procedurele onregelmatigheid een kans zou hebben gehad om zich beter te verweren.

Het Hof wijst de hogere voorziening van de Commissie dan ook af.

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

³ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB 2004, L 24, blz. 1).